

Україна
Донецький окружний адміністративний суд

Р І Ш Е Н Н Я
І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

19 липня 2021 р.

Справа №200/1025/20-а

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

Донецький окружний адміністративний суд у складі:
головуючого судді Кравченко Т.О.,

розглянув в порядку спрощеного позовного провадження без повідомлення сторін за наявними у справі матеріалами адміністративну справу за позовом Військового інституту телекомунікацій та інформатизації ім. Героїв Крут до Носова Віталія Вікторовича про відшкодування витрат, пов'язаних з утриманням у вищому військовому навчальному закладі,

встановив:

23 січня 2020 року до Донецького окружного адміністративного суду надійшов адміністративний позов Військового інституту телекомунікацій та інформатизації імені Героїв Крут (далі – позивач, Інститут) до Носова Віталія Вікторовича (далі – відповідач, Носов В.В.), в якому позивач просив:

- стягнути з Носова В.В. на користь держави в особі Інституту витрати, пов'язані з його утриманням у вищому військовому навчальному закладі, в сумі 88 476,35 грн.

Процесуальні дії у справі.

Ухвалою Донецького окружного адміністративного суду від 03 лютого 2020 року позовну заяву прийнято до розгляду та відкрито провадження у справі, розгляд справи призначено за правилами спрощеного позовного провадження без повідомлення учасників справи.

Згідно з частиною п'ятою статті 262 Кодексу адміністративного судочинства України суд розглядає справу в порядку спрощеного позовного провадження без повідомлення сторін за наявними у справі матеріалами, за відсутності клопотання будь-якої зі сторін про інше.

За відсутності клопотань учасників справи про розгляд справи у відкритому судовому засіданні чи за правилами загального позовного провадження, зважаючи на достатність наданих сторонами доказів та повідомлених обставин, суд розглянув справу у порядку письмового провадження.

Стислий зміст позовних вимог та їх обґрунтування.

В обґрунтування заявлених вимог позивач зазначив, що відповідач як курсант вищого військового навчального закладу не виконав умови договору підготовки фахівця, а тому зобов'язаний відшкодувати фактичні витрати, пов'язаних з його утриманням у навчальному закладі.

*306*4809404*1*2*

Станом на день розгляду даного позову відзив на позовну заяву від відповідача не надходив.

За змістом частини четвертої статті 159 Кодексу адміністративного судочинства України подання заяв по суті справи є правом учасників справи.

Відповідно до частини шостої статті 162 Кодексу адміністративного судочинства України, у разі ненадання відповідачем відзиву у встановлений судом строк без поважних причин суд вирішує справу за наявними матеріалами.

Обставини справи

20.08.2015 року солдата військової служби за контрактом Носова В. В. наказом начальника Військового інституту від 20.08.2015 року № 167 зараховано курсантом першого курсу та поставлено на всі види забезпечення по курсантській нормі.

22.08.2015 року відповідно до абз. 2 п. 15.3 Положення про проходження громадянами України військової служби у Збройних Силах України, затвердженого Указом Президента України від 10.12.2008 року № 1153/2008 між ними та Міністерством оборони України було укладено контракт про проходження військової служби (навчання) у Збройних Силах України курсантами вищого навчального закладу, згідно якого Носов В. В. зобов'язаний проходити військову службу (навчання) у Інституті, сумлінно виконувати вимоги статутів Збройних Сил України, накази командирів і начальників, свої службові обов'язки. Після закінчення навчання він був повинен походити службу в Міністерстві оборони України на посадах офіцерського складу протягом 5 років.

Власноруч підписуючи контракт про навчання, Носов В. В. ознайомився та надав згоду відповідно до п. 1 контракту відшкодувати Міністерству оборони України витрати, пов'язані із утриманням у військовому інституті.

22.06.2016 року наказом начальника Військового інституту від 22.06.2016 року № 25 (по особовому складу) Носова В. В. відраховано зі списків інституту у зв'язку з достроковим розірванням контракту через небажання продовжувати навчання (наказом начальника Військового інституту від 22.06.2016 року № 125 (по стройовій частині).

Загальна сума витрат на утримання Носова В. В. в Інституті в період з 20.08.2015 року по 22.06.2016 року складає 88 476,35 грн., з яких витрати, пов'язані з грошовим забезпеченням – 75 493,67 грн., з послугами харчування (продовольче забезпечення) протягом навчання – 12 622,68 грн., по медичному забезпеченню – 360,00 грн.

Посилаючись на невиконання відповідачем обов'язку з відшкодування витрат у вищезазначеному розмірі, позивач звернувся до суду з цим позовом.

Норми права, якими урегульовані спірні відносини

Законом України від 25.03.1992 №2232-ХІІ "Про військовий обов'язок і військову службу" (надалі - Закон №2232-ХІІ) урегульований порядок проходження громадянами України військової служби (навчання) у вищих військових навчальних закладах.

За змістом статті 25 Закону №2232-ХІІ, підготовка громадян України для проходження військової служби на посадах осіб офіцерського складу проводиться у вищих військових навчальних закладах та військових навчальних підрозділах вищих навчальних закладів. У них здійснюється навчання курсантів, слухачів, студентів, ад'юнктів і докторантів.

Підготовка громадян України, прийнятих на військову службу за контрактом, може здійснюватися у вищих військових навчальних закладах, навчальних частинах (центрах), військових частинах шляхом навчання на спеціальних курсах підготовки. Порядок та умови направлення, проходження військової служби громадянами України під час такої підготовки визначаються положеннями про проходження військової служби громадянами України.

З громадянами України - курсантами вищого військового навчального закладу, військового навчального підрозділу вищого навчального закладу укладається контракт про проходження військової служби (навчання) на строки, передбачені абзацом четвертим

частини другої статті 23 цього Закону. Контракт про проходження військової служби на посадах осіб сержантського і старшинського або офіцерського складу після закінчення навчання укладається між громадянином та державою, від імені якої виступає уповноважений орган військового управління Збройних Сил України або іншого військового формування, для потреб якого він проходить підготовку, на строк, передбачений абзацами третім і шостим частини другої статті 23 цього Закону.

Курсанти в разі дострокового розірвання контракту через небажання продовжувати навчання або через недисциплінованість, систематичне невиконання умов контракту військовослужбовцем, невиконання освітньої програми (індивідуального навчального плану - за його наявності) та в разі відмови від подальшого проходження військової служби на посадах осіб офіцерського складу після закінчення закладу вищої освіти, а також особи офіцерського складу, які звільняються з військової служби протягом п'яти років (десяти років - для осіб офіцерського складу, які оволоділи спеціальностями льотного складу авіації) після закінчення вищого військового навчального закладу або військового навчального підрозділу закладу вищої освіти відповідно до підпунктів "д", "е", "є", "ж", "и" пункту 1 та підпунктів "д", "е", "є", "ж", "и" пункту 2 частини п'ятої статті 26 цього Закону, відшкодовують Міністерству оборони України та іншим центральним органам виконавчої влади, яким підпорядковані ці заклади освіти, витрати, пов'язані з їх утриманням у закладі вищої освіти, відповідно до порядку і умов, встановлених Кабінетом Міністрів України. У разі відмови від добровільного відшкодування витрат таке відшкодування здійснюється у судовому порядку.

Механізм відшкодування витрат визначений Порядком відшкодування курсантами та особами офіцерського складу витрат, пов'язаних з їх утриманням у вищих навчальних закладах, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.07.2006 №964 (далі - Порядок №964).

Пунктом 2 Порядку №964 визначено, що витрати відшкодовуються, зокрема Міноборони.

Згідно з пунктами 3, 4 Порядку №964 відшкодування здійснюється у розмірі фактичних витрат, пов'язаних з: грошовим, продовольчим, речовим, медичним забезпеченням; перевезенням до місця проведення щорічної основної та канікулярної відпустки та у зворотному напрямку; оплатою комунальних послуг і вартості спожитих енергоносіїв.

Розрахунок фактичних витрат здійснюється вищим навчальним закладом згідно з нормами утримання курсантів.

Пунктом 7 Порядку №964 передбачено, що у разі відмови курсанта або особи офіцерського складу добровільно відшкодувати витрати стягнення їх сум здійснюється у судовому порядку.

Висновки суду по суті позовних вимог.

Судом встановлено та підтверджено матеріалами справи, що відповідач, навчаючись у вищому навчальному закладі Міністерства оборони України, проходив військову службу, що відноситься до публічної служби.

Закон №2232-ХІІ та Порядок №964 зобов'язують військовослужбовця у разі дострокового розірвання контракту з вищим навчальним закладом відшкодувати Міністерству оборони України витрати, пов'язані з його утриманням у ВНЗ.

Витрати, пов'язані з утриманням відповідача в Інституті в період з 20.08.2015 року по 22.06.2016 року, підтверджені долученими до матеріалів справи розрахунками і становлять 88 476,35 грн.

Відповідач ознайомлений з наявністю у нього обов'язку по відшкодуванню зазначених вище витрат, що підтверджено власноручно підписаним контрактом від 22.08.2015 року.

Докази повного або часткового відшкодування цих витрат відповідачем суду не надані.

Згідно з частиною першою статті 9 Кодексу адміністративного судочинства

України розгляд і вирішення справ в адміністративних судах здійснюються на засадах змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості.

Відповідно до частини першої статті 77 Кодексу адміністративного судочинства України кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення.

Відповідач відзив на позов, доказів оскарження наказу про звільнення з військової служби до суду не надав, розмір та склад витрат, пов'язаних з утриманням під час проходження навчання у вищому навчальному закладі, не оспорив, доказів відшкодування таких витрат у добровільному порядку у повному обсязі не надав.

Зважаючи на встановлені в ході судового розгляду фактичні обставини справи та враховуючи вищенаведені норми законодавства, якими урегульовано спірні відносини, беручи до уваги обізнаність відповідача про обов'язок відшкодувати витрати на його утримання в Інституті та відсутність добровільної сплати ним коштів у визначеному розмірі на користь позивача, суд дійшов висновку про обґрунтованість позовних вимог.

Отже, позовні вимоги Інституту належить задовольнити повністю.

Розподіл судових витрат

Згідно вимог частини 2 статті 139 КАС України, при задоволенні позову суб'єкта владних повноважень з відповідача стягуються виключно судові витрати суб'єкта владних повноважень, пов'язані із залученням свідків та проведенням експертиз.

Керуючись статтями 2, 3, 6-10, 72-77, 90, 241-246, 257-262 Кодексу адміністративного судочинства України, суд

вирішив:

1. Адміністративний позов Військового інституту телекомунікацій та інформатизації імені Героїв Крут (ідентифікаційний код: 24978555, місцезнаходження: 01011, м. Київ, вул. Московська, буд. 45/1) до Носова Віталія Вікторовича (РНОКПП: 3450002573, 16 червня 1994 року народження, місце проживання: 83000, Донецька обл., м. Донецьк, вул. 18 Партз'їзду, буд. 66) про відшкодування витрат, пов'язаних з утриманням у вищому військовому навчальному закладі – задовольнити повністю.

2. Стягнути з Носова Віталія Вікторовича на користь Військового інституту телекомунікацій та інформатизації ім. Героїв Крут витрати, пов'язані з утриманням у вищому військовому навчальному закладі, в сумі 88 476 (вісімдесят вісім тисяч чотириста сімдесят шість) гривень 35 копійок.

3. Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

4. Рішення може бути оскаржено в апеляційному порядку шляхом подання апеляційної скарги до Першого апеляційного адміністративного суду через Донецький окружний адміністративний суд протягом тридцяти днів з дня складення повного судового рішення.

5. Повне судове рішення складено 19 липня 2021 року.

Суддя

Т.О. Кравченко

*306*4809404*1*2*